

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117217745
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117217745.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci navrhovateľiek: 1) M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. G. E. č. XXX, 2) C. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. G. E. č. XXX, 3) Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. G. E. č. XXX, proti osobe povinnej platením výživného: C. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. G. E. č. XXX, zastúpený advokátom: JUDr. Gabriel Stanislavský, so sídlom Hlavná 29, Trnava, o určení výživného, o odvolaní osoby povinnej platením výživného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 27Pc/25/2017-60 zo dňa 30. októbra 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. zaviazal osobu povinnú platiť výživné navrhovateľke 1) vo výške 90 eur, navrhovateľke 2) vo výške 70 eur a navrhovateľke 3) vo výške 70 eur, mesačne, vždy k 20. dňu v mesiaci vopred počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku návrh zamietol. Výrokom III. o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súd prvej inštancie po citácii § 62 ods. 1, až 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len ZoR), vecne odôvodnil tým, že navrhovateľky 1) až 3) sa návrhom na začatie konania domáhali, aby súd osobu povinnú platiť výživné, ich otca (ďalej len otec) zaviazal platiť výživné navrhovateľke 1) vo výške 200 eur a navrhovateľkám 2) a 3) každej vo výške 100 eur mesačne, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Otec nesúhlasil s navrhovanou výškou výživného a žiadal určiť minimálne výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona na každú z navrhovateľiek. Navrhovateľka 1) je študentkou 3. ročníka bakalárskeho štúdia na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Do školy dochádza denne vlakom, autobusom a MHD, za čo platí mesačne okolo 12 eur. Každý rok si musí zakúpiť literatúru, v druhom ročníku za 204,64 eura a v treťom ročníku za 183 eur. V každom roku platí v škole Isic kartu 11,30 eura. Stravuje sa doma. Svoje výdavky hradí z rodinných prídavkov 23,02 eura, vreckovým od matky od 20 eur do 50 eur mesačne a od starého otca, ktorý jej dáva vreckové podľa možností 30 eur až 40 eur. V prípade potreby jej finančne pomôže aj jej priateľ. Navrhovateľka 2) je študentkou maturitného ročníka strednej odbornej školy v Trnave. Do školy dochádza denne autobusom za ktorý platí 0,33 eura a aj vlakom, za čo mesačne platí 6,60 eura. Stravuje sa doma. Do školy si kupuje kadernícke pomôcky. Poplatok ZRPŠ platila 12 eur, za stužkovú bude platiť 60 eur. Zálohovo jej prispievajú na výživu jej starí rodičia zo strany matky vo výške 20 eur, okrem toho poberá rodinné prídavky 23,02 eura. Dostáva vreckové 1 euro až 2 eurá nepravidelne

od matky. Navrhovateľka 3) je študentkou 1. ročníka trojročného diplomového štúdia, odbor fyzioterapeut na Strednej zdravotníckej škole v Trnave. Do školy dochádza denne. Pretože musí absolvovať lyžiarsky výcvik, za ktorý musí zaplatiť 300 eur bez vybavenia, našla si brigádu. Mesačne má príjem 200 eur, z ktorého platí svoje výdavky. V tomto školskom roku kupovala knihy za 35,02 eura, pomôcky 7,95 eura za tape, prezuvky pre seba aj navrhovateľku 2) spolu 20 eur, poplatok ZRPŠ 30 eur, ročný poplatok na hygienické potreby 5 eur. Poberá rodinné prídavky 23,02 eura a dostáva vreckové 1 euro až 2 eura nepravidelne od matky.

3. Matka navrhovateľiek 1) až 3) má priemerný čistý mesačný príjem 783,41 eura, do práce dochádza vlakom, za čo platí 12,15 eura mesačne. Dňa 06.10.2017 uzatvorila dodatok k zmluve so Štátnym fondom rozvoja bývania, na základe ktorého prevzala záväzok splatiť úver ako výlučný dlžník a odvtedy bude splácať úver vo výške 124,61 eura. Za bývanie platí matka všetky poplatky spolu vo výške 174,63 eura a platí poplatok za telefóny navrhovateľiek a svoj spolu 41 eur.

4. Otec navrhovateľiek má priemerný čistý mesačný príjem 767,51 eura. Vlastní motocykel, za ktorý platí poisťku ročne 79 eur, za auto platí 140 eur, pričom spláca leasing na kúpu vozidla 115,66 eura. Býva u rodičov priateľky, ktorým platí mesačne na domácnosť 150 eur. Do práce dochádza denne autom 50 km, za čo platí 100 eur za pohonné hmoty. Do pojednávania platil celý úver na dom 124,61 eura a na jeho účet matka zasielala polovicu splátky úveru t.j. 62,30 eura. Platí si telefón 17 eur. Otec uviedol, že platí aj ročnú poisťku za rodinný dom, ale nepreukázal jej zaplatenie v roku 2017 len v roku 2016 vo výške 45,14 eura. Rodičia navrhovateľiek nemajú vysporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Navrhovateľky užívajú celý rodinný dom, ktorého je spoluvlastníkom, čo sa dá považovať za príspevok na ich výživu.

5. V rámci skutkového stavu bolo v prejednávanej veci zistené, že navrhovateľky sú študentkami denného štúdia. Ich príjmom sú len rodinné prídavky po 23,02 eura a vreckové od matky. V súčasnosti len navrhovateľka 3) má príjem z brigádnej činnosti a to z dôvodu, že matka nie je schopná zabezpečiť všetky ich výdavky. Príjem z brigádnickej práce študenta nie je príjmom z výkonu jej povolania, navrhovateľka 3) naďalej pokračuje v príprave na výkon povolania odborným pomaturitným štúdiom na strednej škole a preto nie je jej povinnosťou zabezpečovať si uspokojovanie svojich potrieb vlastnou prácou vo voľnom čase počas jej štúdia, kedy by sa mohla venovať iným voľno časovým aktivitám adekvátnym jej veku a statusu študenta. Možno hodnotiť len pozitívne, že navrhovateľka sa snaží touto brigádnicou prácou z časti pokryť svoje výdavky a uľahčiť tak svojej matke neľahkú finančnú situáciu bez toho, aby to bolo možné v zmysle zákona od nej spravodlivo požadovať. Pri určovaní výšky výživného súd vychádzal z možnosti a schopnosti oboch rodičov, i keď výživné určoval len otcovi. Príjem oboch rodičov je skoro rovnaký, u otca 767,51 eura a matky 783,41 eura čistého mesačne, pričom matka hradí aj všetky výdavky spojené s bývaním, stravou, ako aj všetky ostatné bežné výdavky navrhovateľiek. Okrem toho platí od tohto mesiaca celý úver za dom 124,61 eura. Podľa možnosti navrhovateľkám 1) a 2) prispieva vreckovým aj starý otec, avšak on sám nemá voči nim vyživovaciu povinnosť. Otec na ich výživu žiadnym spôsobom neprispieva, nepodieľa sa na úhrade nákladov spojených s chodom domácnosti a ani údržbou domu, všetky tieto výdavky znáša matka a to napriek tomu, že otec je spoluvlastníkom domu. Preto súd nezohľadní ako plnenie jeho vyživovacej povinnosti, že umožnil navrhovateľkám užívať spoločný rodinný dom spolu s matkou, t.j. aj časť domu vo vlastníctve otca. Navyiac na tunajšom súde prebieha konanie o vrátenie daru.

6. Podľa zaužívanej súdnej praxe výživné na všetky deti spolu má predstavovať 20-30% celkového čistého príjmu povinnej osoby. Podľa citovaných zákonných ustanovení, dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, čo platí i vtedy, ak životná úroveň rodičov, resp. niektorého z nich je nízka. Vzhľadom na počet vyživovacích povinností otca k trom navrhovateľkám, na ich vek a odôvodnené potreby, súd určil výživné voči navrhovateľkám v hornej hranici vo výške 30 % z príjmu otca 767,51 eura, súd určil výživné navrhovateľke 1), ktorá študuje vysokú školu vo výške 90 eur, nakoľko do školy dochádza do Bratislavy, jej náklady spojené so štúdiom sú vyššie ako u navrhovateľiek 2) a 3). Tieto študujú v Trnave, obe na strednej škole, pričom navrhovateľka 2) po maturite v tomto školskom roku už neplánuje ďalej študovať a navrhovateľka 3) pokračuje v štúdiu vyššieho odborného pomaturitného štúdia, preto súd každej z nich určil výživné vo výške 70 eur. Vyživovacia povinnosť matky je približne rovnako vysoká voči každej z navrhovateľiek, pričom matka si ju dobrovoľne plní tak, ako je uvedené vyššie. Súd viazaný návrhom určil výživné s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh zamietol.

7. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec navrhovateľiek. Odvolanie odôvodnil tým, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Otec predložil súdu všetky doklady a potvrdenia o svojich príjmoch aj výdavkoch. Súd napriek tomu v odôvodnení napadnutého rozsudku vzal do úvahy len časť z týchto údajov, resp. aj tie vyčíslil nepresne. V skutočnosti v konaní bolo preukázané, že priemerný mesačný príjem otca predstavuje sumu 767,51 eura a že žiadny iný príjem v súčasnej dobe nemá. Ako preukázané a mesačne pravidelne opakujúce sa výdavky účastník konania uviedol: splátky leasingu na osobné motorové vozidlo 115,66 eura mesačne, nákup pohonných hmôt do osobného motorového vozidla 100 eur mesačne, poistenie motorového vozidla a motorky 18 eur mesačne, (motorové vozidlo je využívané výhradne na dochádzku do zamestnania), príspevok na bývanie zo dňa 16.10.2017 150 eur mesačne, strava cca 300 eur mesačne, oblečenie, denná hygiena, denná tlač 50 eur mesačne, telefón 17 eur mesačne. Preukázané mesačné výdavky na strane povinného predstavujú minimálne sumu 734 eur mesačne. Okrem uvedených výdavkov sú na strane povinného aj iné, t.j. bežné výdavky, ktoré sú uhrádzané z príjmov jeho družky. Z uvedeného prehľadu mesačného príjmu a nevyhnutných vynaložených mesačných výdavkov povinného je zrejmé, že v prípade platenia výživného navrhovateľkám vo výške určenej v napadnutom rozsudku by osobe povinnej nezostala ani suma rovnajúca sa životnému minimu, ktorá je určená v zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime od 01.07.2017 v sume 199,48 eura mesačne. Vzhľadom na uvedené je povinný ochotný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na každé nezaopatrené dieťa, a to vo výške maximálne 27,13 eura. V závere povinný navrhol zmeniť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že osoba povinná platiť výživné je povinná platiť výživné navrhovateľke 1) vo výške 27,13 eura, navrhovateľke 2) vo výške 27,13 eura a navrhovateľke 3) vo výške 27,13 eura, vždy k 20. dňu v mesiaci vopred počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, alternatívne zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Navrhovateľky 1) až 3) vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že s tvrdeniami otca v odvolaní nesúhlasia. Uviedli, že týmto odvolaním sa otec snaží využiť skutočnosť, že výživné je vykonateľné až od právoplatnosti rozsudku a dosiahnuť čas v neplatení zákonom ustanovenej povinnosti platenia výživného. Vo svoj prospech v odvolaní preukazuje nepotvrdené a fiktívne skutočnosti. Preukázané výdavky povinného sú prehnané a mohol by zo svojich nárokov upustiť. Napríklad ak má peniaze na zastupovanie obhajcu, tak by mal mať peniaze aj na platenie výživného. Takisto by do práce mohol chodiť namiesto auta autobusom. Príspevok na bývanie považujú za nepreukázaný a súčasne prebieha konanie pod sp. zn. 22C/60/2017 o vrátenie daru, rodinného domu. Otec má prístup do domu a k priateľke, s ktorou bol už počas manželstva s matkou navrhovateľiek a presťahoval sa k nej postupne. Podľa názoru navrhovateľiek by povinný mohol viditeľne znížiť svoje náklady na život.

10. Otec navrhovateľiek vo vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľiek zotrval na obsahu svojho odvolania. Podľa názoru otca dôvody uvedené vo vyjadrení navrhovateľiek k jeho odvolaniu nemajú oporu v zákone o rodine.

11. Navrhovateľky na vyjadrenie povinného reagovali vyjadrením, v ktorom uviedli, že trvajú na svojom vyjadrení. Ich výhrady k nákladom otca vyplývajú z § 62 ZoR. Považujú za nemorálne správanie svojho otca, že platí právnické služby aj keď sa odvoláva na nedostatok financií.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP, § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), postupom tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

13. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody otca uvedené v odvolaní bolo posúdiť, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k (ne)správnym skutkovým zisteniam a zaviazal otca navrhovateľiek platením primeraného výživného.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil a zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd s týmto odôvodnením v plnej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať nasledovné:

15. Z obsahu spisu vyplýva, že výživné pre navrhovateľky nebolo pred týmto rozsudkom žiadnym iným rozhodnutím upravené. Navrhovateľka 1) je študentkou Právnickej fakulty Univerzity Komenského. Má zvýšené náklady v súvislosti s týmto štúdiom, najmä s nákupom učebníc a odbornej literatúry a dochádzaním do školy. Okrem bežných výdavkov užíva lieky, nakoľko má problémy so zdravím a hlavne imunitou. Navrhovateľka 2) je študentkou 1. ročníka nadstavbového štúdia so zameraním kaderník a navrhovateľka 3) nastupuje na vyššie odborné pomaturitné denné štúdium v odbore fyzioterapeut. Obidve navrhovateľky majú zvýšené náklady so svojím štúdiom. Navrhovateľky bývajú so svojou matkou, ktorá výživné voči navrhovateľkám uhrádza platbami hypotéky za dom, poplatky za užívanie domu, platbou za telefóny, stravu, drogériu a inými bežnými nákupmi pri svojom priemernom príjme 780 eur. Otec má priemerný príjem vo výške 767 eur, pričom preukázal, že má výdavky s dochádzaním do práce autom, platením leasingu za auto, poistením za auto a motorku, ročnou poisťou za dom, platbou vlastného telefónu.

16. Podľa § 75 ods. 1 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

17. Podľa § 62 ods. 1 až 5 ZoR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživným oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba bývanie, stravovanie, ošatenie, ale sú dané širšie jednak potrebami spojenými s prípravou na budúce povolanie, spoločenskými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho

možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

19. Otec navrhovateľiek 1) až 3) v odvolaní namietal, že v prípade platenia výživného navrhovateľkám vo výške určenej v napadnutom rozsudku by osobne povinnej nezostala ani suma rovnajúca sa životnému minimu, ktorá je určená v zákone č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o životnom minime) od 01.07.2017 v sume 199,48 eura mesačne. Po odpočítaní priemerného príjmu otca od výšky výživného určenej napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie (t.j. 768 - 230) však zostane otcovi navrhovateľiek 1) až 3) suma vo výške 538 eur čo je viac ako dvojnásobok sumy životného minima. Definícia životného minima je uvedená v dôvodovej správe k zákonu o životnom minime ako spoločensky uznaná minimálna hranica príjmu občana, je určená formou peňažných súm, ktoré sú potrebné na zabezpečenie výživy a ostatných základných osobných potrieb a nákladov spojených s bývaním. V tomto prípade preto nemožno chápať sumu životného minima ako sumu tvoriacu rozdiel medzi celkovým príjmom a nákladmi na bývanie, tzn. aby otcovi po odrátaní svojich mesačných nákladov ostávala ešte suma životného minima.

20. Podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič, by malo predstavovať 20 % - 30 % jeho čistého príjmu na všetky ním vyživované osoby. Z vyššie uvedeného príjmu odporcu 30 % predstavuje 230 eur mesačne. Rozhodovanie v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou je naplnením požiadavky spravodlivého procesu a princípu právnej istoty, vyjadreného v čl. 2 ods. 2 základných princípov Civilného sporového poriadku. Účastníci konania legitímne očakávajú, že ich vec bude rozhodnutá za obdobnej skutkovej a právnej situácie rovnakým spôsobom. Dôkazom, že súd prvej inštancie správne poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax o tejto otázke, je množstvo rozhodnutí tunajšieho súdu s vyslovením rovnakého právneho názoru o určení výšky výživného v rozsahu 20 % - 30 % z netto príjmu výživou povinného rodiča (samozrejme v závislosti od individuálnych okolností konkrétneho prípadu), napr. rozhodnutia č.k. 24CoP/104/2017-356 zo dňa 06.09.2017, č.k. 24CoP/385/2016-167 zo dňa 15.02.2017, č.k. 25CoP/54/2016-241 zo dňa 08.02.2017, č.k. 24CoP/30/2017-361 zo dňa 05.04.2017, č.k. 26CoP/17/2016-98 zo dňa 27.09.2016, č.k. 26CoP/32/2015-143 zo dňa 22.12.2015, č.k. 26CoP/12/2013-80 zo dňa 20.05.2014, č.k. 10CoP/33/2015-209 zo dňa 27.01.2016.

21. Otec navrhovateľiek poukazuje na svoje nevyhnutné vynaložené mesačné výdavky. Medzi tieto však neráta poskytovanie výživného navrhovateľkám 1) až 3), hoci mu v zmysle § 62 ods. 1 ZoR trvá zákonná vyživovacia povinnosť voči deťom do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Poukázal len na plnenie svojej zákonnej povinnosti v súvislosti s tým, že navrhovateľky 1) až 3) bývajú v dome, ktorého je spoluvlastníkom. O uvedený dom sa však vedie súdne konanie o vrátenie daru, nakoľko matka darovala polovicu nehnuteľnosti otcovi. Otec v súvislosti s týmto domom uhrádzal polovicu úveru Štátnemu fondu rozvoja a bývania t.j. 62 eur, pričom v súdnom spise je založený dodatok č. 1 k zmluve 207/1169/2005 o poskytnutí podpory vo forme úveru uzatvorenej dňa 20.09.2005 (č.l. 55), z ktorého vyplýva, že výlučným dlžníkom sa stáva matka navrhovateľiek. Navrhovateľkám je ochotný platiť iba minimálnu sumu výživného v zmysle § 62 ods. 3 ZoR vo výške 27,31 eura (otec uvádza nižšiu sumu 27,13 eura), čo predstavuje 11,75 % z jeho mesačnej mzdy.

22. S nástupom na strednú školu a následným pokračovaním vo vzdelávaní na vysokoškolskom štúdiu sú notoricky známe výdavky súvisiace s nákupom učebníc, kníh a ostatných učebných pomôcok a školských potrieb, ako aj ďalšie novovznikajúce pravidelné náklady na cestovné a stravné. Pričom u navrhovateľiek pribudli i nepochybne ďalšie výdavky spojené s ich mimoškolskými aktivitami. Účelom výživného je uhrádzať nielen priebežne sa vyskytujúce bežné potreby, ale všetky potreby prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa, teda i potreby vyskytujúce sa nepravidelne za dlhšie obdobie. K týmto odôvodneným potrebám sa musí prihliadať pri určovaní výšky výživného. Ochrana práv dieťaťa zahŕňa

zo strany rodičov zaistenie podmienok materiálnej a nemateriálnej povahy k tomu, aby dieťa mohlo dostatočne rozvíjať svoje možnosti a schopnosti k jeho uplatneniu v spoločnosti. Pokiaľ ide o materiálne podmienky, tieto sa realizujú prostredníctvom povinnosti rodičov podieľať sa na vyživovacej povinnosti k svojim deťom, podľa kritérií uvedených v ustanovení § 75 ods. 1 ZoR. Ide o výdavky, ktoré sú nevyhnutné na výživu maloletého dieťaťa, ktoré sa neustále zvyšujú až dovtedy, kým sa nevyrovňajú potrebám dospelého dieťaťa.

23. Je potrebné tiež uviesť, že s poukazom na § 62 ods. 5 ZoR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a preto otec zo svojho príjmu musí predovšetkým uspokojiť nároky na výživné svojich detí. Otec uviedol svoje výdavky v odvolaní ako splátky leasingu na osobné motorové vozidlo 115,66 eura mesačne, nákup pohonných hmôt do osobného motorového vozidla 100 eur mesačne, poistenie motorového vozidla a motorky 18 eur mesačne, (motorové vozidlo je využívané výhradne na dochádzku do zamestnania), príspevok na bývanie zo dňa 16.10.2017 150 eur mesačne, strava 300 eur mesačne, oblečenie, denná hygiena, denná tlač 50 eur mesačne, telefón 17 eur mesačne. Z uvedeného vyplýva, že mesačné výdavky otca sú približne 750 eur (t.j. vo výške jeho príjmu) a od navrhovateľiek vyžaduje, aby vyžili z rodinných prídavkov vo výške 23,02 eura, z vreckového, ktoré im dá starý otec v priemere 30 eur mesačne a z príjmu matky, ktorá zarába približne ako otec. Deti sa majú právo podieľať na životnej úrovni svojich rodičov, ak otec uvádza výdavky pre svoju osobu vo výške 750 eur mesačne mal by byť schopný zabezpečiť rovnakú životnú úroveň pre svoje deti, ktoré doposiaľ nie sú schopné sa samé živiť. Ako bolo vyššie uvedené, výživné má prednosť pred inými výdavkami povinného rodiča, preto v prejednávanej veci nebolo možné prihliadnuť na výdavky otca spojené s lízingom za auto, nákup pohonných hmôt, ktoré nie sú nevyhnutné pre život povinného rodiča a nebolo možné tieto výdavky uprednostniť pred platením výživného. Súd prvej inštancie vyčíslil výživné pre všetky deti spolu sumou 230 eur (7,67 eura na deň), čo má zahŕňať celkové náklady pre 3 plnoleté deti. Aj po započítaní obdobnej sumy zo strany matky navrhovateľiek 1), 2) a 3) bude výška výživného pre navrhovateľku 1) predstavovať sumu 180 eur (6 eur na deň), a navrhovateľky 2) a 3) 140 eur (4,67 denne), čo znamená, že z tejto sumy si navrhovateľky nebudú schopné zabezpečiť ani tie najnevyhnutnejšie potreby.

24. Po posúdení súdom prvej inštancie zistených a preukázaných možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov, s prihliadnutím na odôvodnené potreby navrhovateľiek, odvolací súd dospel k zhodnému záveru, že otec je povinný platiť výživné v rozsahu stanovenom súdom prvej inštancie a preto s poukazom na § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neurčuje inak.

26. Senát odvolacieho súdu prijal tento rozsudok pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).